

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX08LI0SO
prvotní identifikátor

Odbor komunikace
Praha 7
17034 Praha 7

Č.j. MV- 91678-2/TP-2025

Praha 20. června 2025
Počet listů: 7

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, jako nadřízený věcně příslušný orgán (dále jen „nadřízený orgán“) podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů

rozhodlo

ve věci stížnosti ze dne 27. 5. 2025, kterou v souladu s § 16a odst. 1 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím podal pan [REDACTED] (dále jen „stěžovatel“), proti postupu Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy (dále jen „povinný subjekt“), při stanovení výše úhrady za poskytnutí informací požadovaných v žádosti ze dne 11. 5. 2025

takto:

Podle § 16a odst. 7 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím se povinným subjektem stanovená úhrada ve výši 2020,- Kč za poskytnutí informací požadovaných stěžovatelem v žádosti ze dne 11. 5. 2025 potvrzuje.

Odůvodnění

Nadřízený orgán obdržel stížnost stěžovatele spolu se spisovým materiálem povinného subjektu, ze kterého plynou následující skutečnosti.

Stěžovatel se e-mailovým podáním ze dne 11. 5. 2025 (zaslaným na elektronickou podatelnu povinného subjektu z adresy [redacted]) obrátil na povinný subjekt se žádostí o poskytnutí informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím. V žádosti konkrétně požádal o tyto informace:

1) *Obecně přehled úkonů v trestním řízení, které měla policie ČR (až na pokyn státního zástupce) zahájit dle § 158 odst. 3 trestního řádu, pro podezření ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve věci sp., zn. OSZ Praha 10 zn. 1 ZN 383/2024 pod č.j. PČR č.j. KRPA-320345/ČJ-2024-001422.*

2) *Přehled všech volání na tísňovou linku 158 či linku MO Uhřetěves ve věci rušení nočního klidu ze staveb [redacted] který má pravomocný zákaz užívání, a to za roky 2021, 2022, 2023, 2024, 2025.*

3) *Ke všem nahlášeným rušení nočního klidu dle bodu výše žádám o informaci, jakým způsobem bylo rušení nočního klidu ze strany PČR řešeno a vyřešeno.*

4) *Informaci o tom, zda je pravdou, že vedoucí MO PČR Praha Uhřetěves, je bývalým spolužákem starosty [redacted], jehož stranická kolegyně [redacted] provozuje nelegální objekt [redacted]. Dále o informaci, zda police na základě těchto vazeb záměrně nekoná (na základě údajného zprostředkování osoby [redacted] v rámci podezření z páchaní mnohačetných přestupků a trestných činů provozovatelů objektu přímo napojeným na [redacted]).*

Povinný subjekt stěžovateli zaslal na jeho kontaktní e-mailovou adresu dne 26. 5. 2025 přípis č. j. KRPA-152318-6/ČJ-2025-0000OS, kterým stěžovatel poskytl informace požadované v bodech 1) a 4) žádosti o informace ze dne 11. 5. 2025. Současně mu pod č. j. KRPA-152318-5/ČJ-2025-0000OS zaslal Oznámení o výši úhrady v souvislosti s poskytnutím informací, v němž ho informoval, že aby mu bylo možno informace požadované v bodech 2) a 3) žádosti o informace poskytnout, musí

být vyhledány v informačních systémech, což bude znamenat mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Částku za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací vyčíslil na 2020 Kč.

Povinný subjekt podle ustanovení § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím vyzval stěžovatele k úhradě vyčíslených nákladů a to do 60 dnů ode dne obdržení výzvy. Současně jej poučil o možnosti podání stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím.

Na výzvu povinného subjektu reagoval stěžovatel e-mailovým podáním dne 27. 5. 2025, v němž proti vyčíslení úhrady podal stížnost. Ve stížnosti namítá, že jeho žádost o informace nijak nevybočuje z běžných nezpлатněných žádostí, obdobné informace v minulosti získával bez poplatku. Dále uvádí, že nejsou splněny podmínky pro požadování úhrady za mimořádné vyhledávání. Požadované informace nenaplnují definici mimořádně rozsáhlých informací, jejich rozsah je třeba posuzovat ve vztahu k velikosti povinného subjektu a jeho administrativnímu aparátu. Pokud povinný subjekt eviduje informace v informačních systémech, vylučuje to požadování úhrady za informace v nich uložené. Rovněž namítá „dvoukolejnost“ systémů povinného subjektu, která však nemůže jít k jeho tíži. Požaduje poskytnout požadované informace bezplatně nebo „snížení nákladů na logicky a právně obhajitelnou úroveň“.

Povinný subjekt po posouzení obsahu podané stížnosti setrval na svém postupu a věc v souladu s § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím předal k vyřízení nadřízenému orgánu.

Nadřízený orgán stížnost posoudil z hlediska přípustnosti a včasnosti. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že stížnost podal stěžovatel a že stížnost je přípustná. K hledisku včasnosti podání stížnosti bylo zjištěno, že byla podána ve lhůtě stanovené zákonem. Poté nadřízený orgán posoudil postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace, včetně námitek stěžovatele.

Dle § 17 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím *jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Z uvedeného ustanovení tedy plyne, že*

zákon taxativně vymezuje náklady, které je povinný subjekt oprávněn po žadateli o informaci požadovat. Je třeba také uvést, že povinný subjekt musí nakládat se svým majetkem s péčí řádného hospodáře (viz zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů).

O mimořádně rozsáhlé vyhledání informací se jedná tehdy, jestliže shromáždění informací pro povinný subjekt představuje v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem, tedy jestliže vyhledání informací již v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. O zvýšenou aktivitu povinného subjektu se bude jednat zejména pokud zaměstnanec pověřený vyřízením žádosti (nebo zaměstnanci, kteří se na vyřízení žádosti podílejí) budou nuceni na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledání informací.

Povinný subjekt popsal způsob vyhledání požadovaných informací, čas potřebný pro jejich vyhledání zjištěný na vzorcích materiálů a z toho vypočtené náklady. Uvedl také, v jakém rozsahu se na vyhledání informací budou podílet jeho organizační složky a z jakého důvodu je rozdílná časová dotace jejich účasti na vyhledávání požadovaných informací. Provedeným kvalifikovaným odhadem dospěl povinný subjekt k závěru, že zajištění všech stěžovatelem požadovaných informací by si vyžádalo minimálně 5 hodin práce pověřeného pracovníka nad rámec plnění jeho běžných povinností (20 záznamů po 5 minutách zpracování a 25 záznamů po 9 minutách zpracování), což při 404 Kč dle sazebníku úhrad povinného subjektu za hodinu mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací činí 2020 Kč celkových nákladů na vyhledání požadovaných informací.

K námitkám stěžovatele nadřízený orgán uvádí, že stěžovatel nesprávně zaměňuje rozsah požadovaných informací a časovou náročnost jejich vyhledávání. Rozsah požadovaných informací není rozhodujícím kritériem pro určení, zda v daném případě jde o mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Kritériem je v daném případě rozsah, množství dokumentů, které musí být zpracovány, aby mohla být požadovaná informace poskytnuta. V daném případě povinný subjekt neumí poskytnout stěžovatelem požadované informace po jednoduchém dotazu do informačního systému prostě proto, že v požadované struktuře nejsou souhrnně k dispozici

v žádném informačním systému a nelze je vyhledat a poskytnout na základě jednoduchého dotazu. Interní informační systémy povinného subjektu poskytují informace potřebné k plnění jeho úkolů, informace požadované stěžovatelem tak, jak je požaduje, není možno získat jednoduchým postupem. Je třeba manuálně zadávat dotazy do informačních systémů a postupně zpracovat takto získaná data. Skutečnost, že povinný subjekt provozuje informační systém, v jehož útrokách se nacházejí požadované informace, není důvodem, aby nemohl uplatňovat náklady související s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací. Přijetí takového argumentu by znamenalo, že žádný orgán veřejné moci by nemohl úhradu nákladů požadovat, neboť není takového orgánu, který by nepracoval s informacemi uloženými v informačních systémech.

Nadřízený orgán upozorňuje, že Listina základních práv a svobod právo na informace nestanoví jako právo bezplatné. Úhrada nákladů podle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. je koncipována jako „cena informační služby“ a je to opatření legitimní i přiměřené, nijak nenarušující právo na informace.

Nadřízený orgán dále konstatuje, že část jím požadovaných informací může vyhledat Místní oddělení policie Hostivař – to platí o částí informací požadovaných v bodě 2) žádosti (hovory vedené přímo na toto policejní oddělení a způsob jejich řešení) ...“), zbytek požadovaných informací (hovory na linku 158 a jejich řešení) je z principu hierarchické struktury povinného subjektu oprávněno vyhledat pracoviště vyššího typu, v tomto případě Integrované operační středisko. Množství jím zpracovávaných informací je však vyšší a z toho se odvíjí i vyšší časová dotace potřebná k získání požadovaných informací. Nadřízený orgán konstatuje, že povinný subjekt při stanovení výše úhrady postupoval korektně, když správně rozdělil zpracování vyhledaných případů mezi své dvě organizační části podle úrovně jejich oprávnění k práci s informačními systémy, čímž výrazně snížil náklady na mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací.

Nadřízený orgán při přezkumu výše stanovení úhrady za poskytnutí informace zabýval rovněž tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu řádně a ve lhůtě plynoucí ze zákona o svobodném přístupu k informacím a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím a sazebníku úhrad za poskytování informací.

Dle § 17 odst. 3 a 4 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že „V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává. Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.“

Podle správního spisu povinného subjektu výzvu k úhradě nákladů za poskytnutí požadovaných informací zaslal povinný subjekt stěžovateli dne 26. 5. 2025. Lhůta pro oznámení výše úhrady (dle § 17 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím) tak byla ze strany povinného subjektu dodržena. V oznámení o stanovení výše úhrady povinný subjekt řádně a jasně odůvodnil, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací vyčíslena.

Se stanovenou úhradou se nadřízený orgán ztotožňuje, byla vyčíslena na základě jasných a doložených podkladů. Nadřízený orgán na základě vlastní rozhodovací činnosti považuje stanovené časové dotace na získání požadovaných informací za odpovídající. Úhrada nevykazuje ani matematické nesprávnosti. Stěžovatel byl v souladu se zákonem poučen o možnosti podání opravného prostředku.

S ohledem na shora uvedené nadřízený orgán závěrem konstatuje, že považuje postup povinného subjektu při stanovení výše úhrady za poskytnutí informace za správný, nepřihlédl k námitkám stěžovatele a rozhodl proto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Pokud stěžovatel požadovanou úhradu nezaplatí ve stanovené zákonné lhůtě, neboť zaplacení požadované úhrady je podmínkou pro poskytnutí informace, povinný subjekt žádost odloží (§ 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím).

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím).

Mgr. Miroslav Jašurek
ředitel

v z. Mgr. Otakar Ludvík

Vyřizuje: JUDr. Jaroslav Saveljev
oddělení podání osob

Rozdělovník:

Pan

Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy
Kancelář ředitele
Kongresová 1666/2
140 00 Praha 4
k č. j. KRPA-152318/ČJ-2025-00000S
ID DS: rkia15y